

PRIS 20 KR

Historier från Skanör av Anders Carlsten

Sist i raden av specerihandlare kommer så Bror Bengtsson. Han är ju i dag vorden museal och historisk med sin butiksinredning utställd på Falsterbo museum men var på 40-talet en högst levande realitet för både hustrun och mig.

Vi var fästfolk och bodde i respektive föräldrahem. Hon i den hos Mästerlotsen förhyrda sommarbostaden på Mellangatan och jag genom ären på skilda håll i Skanör.

Vi badade på reveln norr om hamnen – där svärfar höll oss med badhytt – och cyklade efter badet till Bror Bengtsson där vi köpte napoleonbakelser till eftermiddagskaffet i Mästerlotsens berså.

De hade levererats av Joh. Frankes Bageri & Conditori i Trelleborg och var av den rätta sorten inrymmande enbart vaniljkräm (inte gräddel!) och sylt mellan tusenbladen och toppade med glasyr i oklanderligt grisskär nyans. Mums, mums, filibabba!

Bror Bengtsson påminde i utseendet något om den store engelske skådespelaren Charles

Laughton, dock utan dennes demoniska framtoning som kapten Bligh i Myteriet på Bounty.

Men han var ändå inte någon muntergök utan snarare en smula reserverad i sitt sätt att bemöta kunderna, inte minst mig, som han tydligen (och med viss rätt...) uppfattade som utböling och en därför skäligen suspekt figur.

Men mot fästmän var han idel älskvärdhet, ty han var kund hos hennes far som försåg honom och andra handlare med förträffligt glas och porslin och husgeråd. Detta var för Bror B. tydligen en viktig del av varusortimentet för han tog med det i sin annonsering:

Bror Bengtsson

Skanör

SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Porslin och Köksartiklar samt Mejeriprodukter

— Tel. 202 —

fortsättning på sidan 2

Ett smakprov ur Historier från Skanör av Anders Carlsten

Sedan sist.

Sedan förra numret utkom kring midsommar, har styrelsen hållit sig sysselsatt med åtskilliga projekt. Under sommaren visades en utställning med bilder kring affärerna på Ljungan på Höllvikens bibliotek. Samtidigt visades en utställning med bilder och kartor om tiden kring de stora bränderna i Skanör på Skanörs bibliotek.

Under sommaren producerades en ny bok av Anders Carlsten, *Historier från Skanör*, som kom ut lagom till *Margaretadagarna* (denna medeltidsmarknad är tänkt att ärligen återkomma med hantverk, teater mm). Boken sålde bra, mycket bra! Anders hade vänlig-heten att sitta och signera sin bok under stora delar av de två dagar vi var där och försäljning en uppgick till över 200 böcker! Vi visade även här skärmarna om bränderna i Skanör och det blev mycket pratande och diskuterande. Även under *Kanaldagen* och på vårt höstmöte med medlemmarna i september sålde Anders bok bra.

På septembermötet delade Calluna också ut ett Gåvobrev på 8.000 kr. till Skanörs bibliotek för inköp av ett bokskåp. Till kaffet visades bilder från många, nu försvunna, affärer på Ljungan. Vi fick som vanligt mycket respons från medlemmarna och vårt kunnande om butikerna ökade ytterligare.

Lördagen den 10 oktober arrangerade Vellinge kommun Arkivens dag för fjärde gången. Kommunarkivet var då öppet för allmänheten och man visade

fortsättning på nästa sidas ytterspalt

fortsättning från sidan 1

För övrigt var Bror B. inte så flink med att annonsera, och han skickade aldrig ut några förföriska reklamblad med "lockpriser", "rabattkuponger" eller andra metkrokar för kundfiske.

Sådant behövdes inte på den tiden, för man kunde då gå in till vilken hökare som helst – det må nu ha varit William Johansson eller Josef i muren – i trygg förvisning om att sockret skulle kosta 1,25 kr per kilo (eller något i den stilen) varken mer eller mindre.

Ville någon handlare profilera sig fick han försöka göra det med utbud av någon särskild vara, i Bror B:s fall ostar. Sådana köpte han in i stora partier och lagrade dem på sin vind till angenäm styrka och smak. Han blev på det viset något av Skanörhandelns obestridda "ostoman".

För övrigt behövde kunderna på den tiden heller inte via annonser upplysas om vad som fanns att köpa i en speceriaffär, det visste alla ändå: socker, mjöl, gryn, sirap, spickeskinka, medvurst, hökarost, svagdricka och annat liknande.

Det mesta såldes i lösvikt och levererades i papperspåsar eller välsvarvade strutar som givetvis handlaren tillhandahöll utan kostnad för kunden. Ty detta var före massförpackningarnas och plastkassarnas tid, och på hyllorna fanns för all del sillkonserver i plåtburkar och Findusmarmelad i pappburkar men ännu inget i stil med t.ex. Kavli raketost eller Kalles kaviar.

Sedan föräldrarna köpt ett hus på Östergatan och flyttat in i det sommaren 1945 blev förstas Bror Bengtsson familjens hovleverantör. På den tiden hade jag själv flyttat hemifrån och min roll som familjens inköpschef hade övertagits av Nils, min yngste bror.

Då hade visserligen kriget tagit slut på våren, men ännu rädde ransonering och kupongtvång, en påfrestning som för all del inte togs så särskilt allvarligt i Skanör. Men broder Nils charmade in sig hos Bror Bengtsson och lyckades få ihop verkliga kupongklipp till fröjd för vår moder, inte minst när det var fråga om kaffekuponger.

På fotot intill sitter kupongklipparen själv utanför

köksdörren till huset på Östergatan och äter frukost tillsammans med fader Gotthard Carlsten och lille sonsonen Håkan, tre år. Vad som står på bordet är förstas varor från Bror Bengtsson, kanske kupongfria vid det laget, ty nu skriver vi den 20 maj 1949. Och två dagar efter kommer fader Gotthard att begåvas med ännu ett barnbarn, nämligen sondottern Eva, syster till exemplaret på fotot.

Extra tilldelning

Under krigsåren var, som redan sagt är, det mesta av livets nödtorft satt på ransonering: bröd, smör, kött, fläsk, kaffe, tobak, tvål, kläder...

Brännvinstilldelningen var sedan gammalt reglerad via motbok, men 1940 sänkte man högsta ransonen från fyra till tre liter per månad. Och så höjde man priset chockartat från 4,95 kr till 7,95 kr per liter för renat brännvin. Ja, det var ju knappt att ens Calle Scheven själv längre kunde blanda sitt kaffe med Kron.

Men krigsårens moraldevis SAMHÄLLS-ANDA – VAKSAMHET – TYSTNAD – täppte till käften på kverulanterna. Ja, det blev nästan något av landsförräderi att klaga; för att nu inte tala om att hamstra...

Men svartabörshandel, tjuvslakt och ersatztillverkning florerade. Man gjorde äggmassa av mäs- och trutägg, "standardtyger" med inslag av trämassa (kallad "cellull"), och vilthandlare sålde konserver av stekta kråkor och mäsor som "skogsfågel" och grävling som "stek skogsvilt".

På Svarta börsen kostade kaffet 30 kr per kg, smör 8 kr och ägg 5 kr. Och detta var *mycket* pengar i den tidens penningvärde.

Också fläsktilldelningen blev knapp (200 g per vecka) och medförde en blomstrande svartabörshandel som tog sina varor från illegal slakt. "Snälla skånska yllebönder" började att – som Gabriel Jönsson diktade om – "gå med mordiska beslut", och snälla skånska yllemorsor gav sig ut på halsbrytande äventyrligheter och olagliga affärer för att kunna skaffa mat till en hungrande familj.

En släkting till mig åkte t.ex. mitt i vintern med sin morsa till Skanör för att hos sommarens hovleverantör, slaktare Persson, försöka förse sig med extra tilldelning. Med välfyllda kassar och inflammerade samveten gick de båda damerna sen genom snöiga och vintertomma gator tillbaka till stationen.

De tyckte sig ana faror och försät i alla vinklar och vrår: "Tyst! Stod inte där nån och gluttade bak gardinen???" Och varför glodde Börti Mattsson så konstigt på oss när vi mötte honom? Bara nu inte ässe polis Björk dyker opp och frågar vad vi har i Skanör att göra mitt i vintern!"

Ingen Raskolnikov kunde ha lidit värre än dessa damer.

Men de kom lyckligt hem till Malmö med sin kriminella börda, och till söndagsmiddagen bjöds släkt och vänner på en ljuvlig, plummonspäckad fläskkarré. Detta kan jag intyga för jag var själv med och smorde kräset.

Slaktare Persson var en välvillig man med föga sinne för ransonering och kupongscirkus. Det kunde mycket väl ha varit han som en gång avfärdade en snokande politruk

från ransoneringsnämnden med den klassiska repliken:

– Ja, si här i Skanör har de där me ransonering inte riktigt slatt igenom...

Han sålde kött och charkuterier både över och under disken och blev en handlandets centralsol för traktens damer, inte minst sommargästernas.

Sommartid välsignade han också torget i Falsterbo med sin närvaro och hade där som stor kund min levnads- och matglada (de tu äro ett) faster Ida. Såvitt jag kan förstå genomlevde hon krigsåren i stort sett utan att besväras av någon ransonering. Det var en fröjd för oss utsultna tonårsynglingar att få

komma till hennes generösa sommarhem och äta oss mätta.

Vi anlände förstas per tåg och vandrade sen den korta sträckan från stationen till fasters och farbrors sommarstuga bakom tångvallen vid Kärlekstigen. Han var den frejdade skånemålaren Gotthard Sandberg och ledde dessutom Hermods kurser i teckning och målning.

Hans elever kallade anslutningsvägen från Västervångsvägen till deras hus för S:t Gotthardstunneln och tångsvallsstumpen framför deras hus för Idavallen. Huset ligger kvar än i dag och borde kulturskyddas... Dagens ätande inleddes med frukost på terrassen med utsikt över Sundet. Då serverades kaffe med berg av frasiga franska från bagare Hylén, daggfrisk smörpyramid från Fredrik Nyström, fräscha grönsaker från Vårhaga handelsträdgård och så, förstas, slaktare Perssons efterlängttade bidrag i form av leverpastej i tegelstensformat, saltrulle, tunga, korb och ost.

Dagen avslutades kring en stadig stek framåt kvällskvisten. Då satt vi mumsande runt ett rejält furubord och såg genom perspektivfönstren solen sakta sänka sig ner i Sundet. Ja, det var som ett slags oas i den annars så trista vardagsvandringen genom ransoneringstidens öken.

Tack för den stunden, kära faster Ida och farbror Gotthard; samt slaktare Persson i Skanör...

Historier från Skanör av Anders Carlsten finns att köpa på biblioteken och på ICA Toppen i Höllviken.

fortsättning från föregående sidas ytterspalt

upp vad som finns i gömmorna, samt bjöd på kaffe och kakor.

I år var vi i Calluna tillfrågade om vi ville vara med och göra en utställning kring gamla Rängs kommun. Det ville vi gärna, och det blev till och med två utställningar. Dels fyra skärmar kring bildandet av kommunerna Räng, St. Hammar och Håslöv på 1800-talet och sammanslagningen på 1950-talet där arkivarie Karin Löfgren stod för texterna. Dels fyra skärmar om storstilade projekt som aldrig blivit av. Se mer om detta på sidorna 4-5. Det visades också en video från byggandet av Falsterbokanalerna. Den var oredigerad och utan ljud men tilldrog sig, trots detta, stort intresse. En tävling med frågor om kommunen fanns också. Den var medvetet svår, så ingen hade alla rätt. Vinnare med 15 rätt av 16 möjliga blev Kerstin Carlsson från Höllviken. Anna-Vera Månsson och Inger Larsson hade 14 rätt. Prisböckerna till de tre vinnarna är utdelade.

Calluna har under året samlat på sig böcker för försäljning i samband med gallring på Höllvikens bibliotek. En första omgång såldes i november men vi återkommer i februari då vi på nytt visar utställningen från arkivdagen på biblioteket.

Calluna har inlett ett samarbete med Bibliotekets Vänner i Höllviken. Där vi, när intressena sammanfaller, kan ha gemensamma möten, föredrag mm.

Vi återkommer med ett nytt nummer till våren. Ha en bra jul och nyårshelg. ChK

Projektet som aldrig blev av

Smalspårig järnväg Trelleborg–Skanör

I samband med Arkivens dag på Vellinge kommunhus, lördagen den 10 november, hade Calluna tillsammans med arkivets personal sammanställt en utställning i två delar. Här ger vi ett smakprov från den del av utställningen som handlar om *Projekt som aldrig blev av*. Utställningen kommer att visas på Höllvikens bibliotek under våren.

Järnvägen som inte blev av.

Järnvägen blev under slutet av 1800-talet ett sätt att söka marknadsföra bygden och skapa möjligheter för företag att expandera och ge lantbruket större marknad för sina produkter.

"Byropolitiken" fanns redan om man får tro de redogörelser som finns beträffande exempelvis tillkomsten av järnvägen Vellinge–Falsterbo, linjen Malmö–Vellinge–Trelleborg fanns redan.

Kampen mellan Malmö och Trelleborg hade pågått länge beträffande olika järnvägslinjer och dess sträckning. De Kockska företagen i Trelleborg hade ett stort upptagningsområde och företagen handlade med varor mot Börringe, Beddinge, Klagstorp samt till tvillingstäderna Skanör–Falsterbo.

Med förenade Malmö- och Ystad-intressen anlades en järnväg rätt igenom detta område 1874 för att få fäste i denna delen. Dessa intressen byggde också 1887 en linje Börringe, Anderslöv till Östra Torp.

Trelleborgska intressen startade då en järnväg Trelleborg, Klagstorp, över Skivarp till Rydsgård. Man kände på sig att här fanns en marknad som var i behov av transporter och alla ville vara med och få sin del av kakan.

De intressenter som då fanns, var olika

sammanslutningar av företagare, kommuner m.fl. som då kunde få koncessioner på att starta järnvägslinjer i sina respektive regioner. Man ställde garantier, bildade järnvägsaktiebolag och sålde sedan aktier till intresserade.

Johan Kock

Bakgrunden är följande. En framsynt man i Trelleborg, Johan Kock, skaffade sig under 1880-talet 450 tunnland mark mellan Höllviken och Östersjön. Området gränsade till Skanörs ljung och några år senare köpte man ytterliggare mark som då blev grunden till AB Ljungskogens Strandbad.

Man planerade för framtiden, här skulle byggas villor, här skulle stora semesteranläggningar byggas. Men kommunikationerna var helt undermåliga. Då föddes tanken på att de internationella turister som skulle komma från kontinenten måste resa över Trelleborg till Skanör. Ångbåtslinje mellan Sassnitz och Trelleborg hade diskuterats länge.

Järnvägen skulle gå över Maglarp, Skåre, Stävie, Brorslund, St. Hammar, Södra Ljunghuset och med ändstation i Skanör vid landsvägen från Vellinge.

Banan skulle vara 23 kilometer och skulle kosta 430.000 kronor och vara smalspårig.

1897 började Kock att förbereda utstakningen av linjen. Förslag gick därefter till stadsfullmäktige i Trelleborg i mars 1898 som ställde sig bakom projektet.

Under tiden hade de styrande i Malmö

fått reda på planerna och ingav snabbt ansökan om tillstånd att få starta en järnväg Vellinge–Falsterbo. Man hade redan tillstånd att driva järnväg med "motorvagn" men detta hade aldrig blivit av.

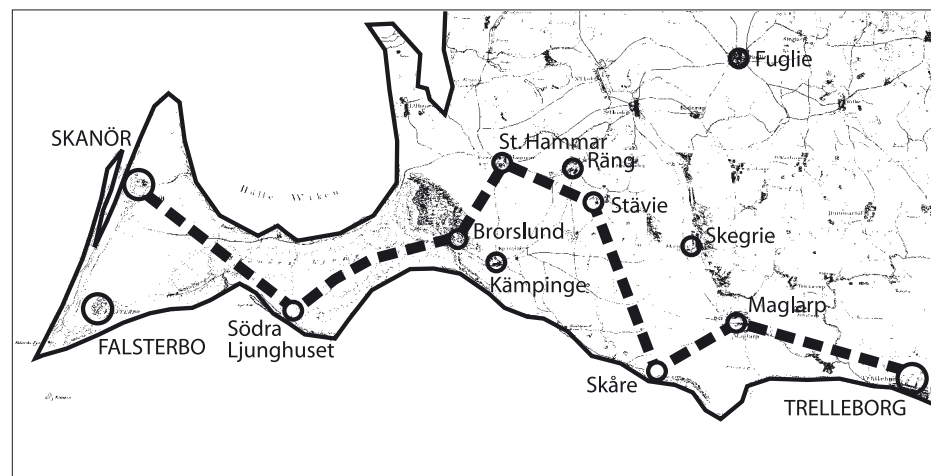
Kock och övriga intressenter förundrade sig över Malmös nyväckta intresse på ett möte som landshövdingen kallade till i Trelleborg den 8 juni 1898. Under tiden hade den tidens "lobbyverksamhet" pågått från parterna. Man hade bjudit olika kommunala pampar på middagar och enskilda som stödde respektive projekt fick fribiljetter och möjligheter att teckna friaktier i bolagen som skulle bildas kring linjerna.

Länstyrelsen avgjorde ärendet, Kock fick ingen järnväg utan man förordade Vellinge–Falsterbo. Detta berodde antagligen mest på att den Kockska järnvägen var föreslagen som smalspårig. Kock gav sig inte utan lade 1899 in en ny ansökan. Nu med normalspårig järnväg, men denna gång var de ekonomiska förutsättningarna inte gynnsamma. Man var nu rädd för konkurrensen från den järnväg som redan hade tillstånd och planerades mellan Vellinge–Falsterbo.

Järnvägen Vellinge–Falsterbo invigdes 1904 gick i konkurs 1919 för att återuppstås i maj 1920 med nya intressenter och nya pengar!

Känns spelet igen?!

IHI

Hotell och Restauranger

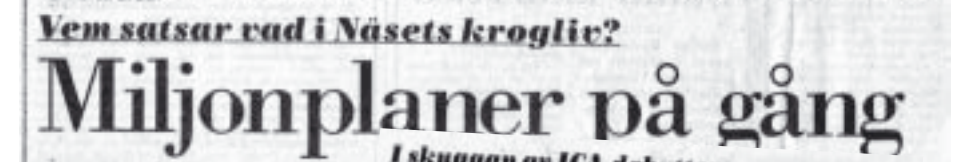
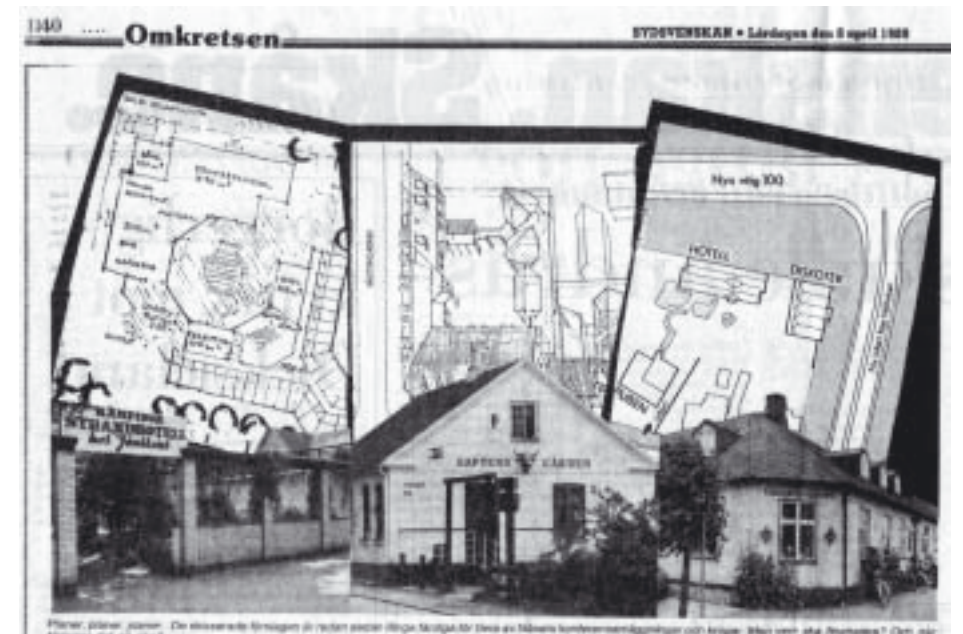
De storstilade planernas tid

100-tals miljoner skulle satsas på hotell och restauranger i Vellinge kommun i slutet på 80-talet. Man köpte och sålde i rasande fart. Skanörs och Vellinge Gästis fick nya ägare och storartade planer gjordes upp. På Strandhotellet "Jönssons" tomt skulle det byggas ett konferenscenter med 120 rum och övningsgreen för golfare mm. Detta bantades till 80 rum men blev till sist inte ens en tumvante.

Något hotell och diskotek bakom Shakespeares Pub blev det inte heller.

Skanörs Gästis skulle få 32 nya rum och konferenslokaler. Det blev inget av den gången men man hann riva delar av huset och det stod tomt en längre tid medan fastighetskarusellen snurrade fortare och fortare och sedan tvärstannade i det gryende 90-talet då plötsligt bankerna vaknade upp med tomma börsar. Den s.k. fastighetskraschen var ett faktum och många luftslott fick läggas på is. Bankerna hade pengabrist och fick gå till Bankakuten och kureras sig.

ChK

Strandhotellet i sin nya skepnad.

Möllaren Magnus Larsson

Det finns flera möllor på Ljungen. De mest kända är väl Stora Hammars holländare och Håslövs och Skanörs stubbamöller. De två sistnämnda är numera byggnadsminnesmärkta av Riksantikvarieämbetet och förhoppningsvis räddade åt framtiden. Stora Hammars mölla är ju nyligen restaurerad i Mölleföreningens regi och lär stå i många år ännu.

Men det har funnits många fler. Håslöv hade en gång två möllor och i Räng fanns det en stubbamölla som dock blåste omkull i en novemberstorm 1927.

I Stävie och Fredshög har det funnits möllor och dessutom har det i Stora Hammar funnits en stubbamölla förutom den gamla holländaren.

Det fanns också en holländaremölla i Fotevik en gång. Den låg vid nuvarande Kyrkvägen i Höllviken.

Ur *Möllorna i Trelleborg och Skytts härad* av Otto Andersson lär vi följande: Den flyttades från Haglösa, Rockhög, omkring 1865 och uppfördes samma år vid Fotevik 1⁹. Grunden var två meter hög med genomgång men utan segelbana [balkong runt om]. Kvarnverket bestod av ett par 7 spans kvarnstenar samt siktverk. Två tunnland jord tillhörde kvarnen.

Den som lät uppföra möllan i Fotevik var dåvarande vicepastorn i församlingen Måns Liljebad. Han var kyrkoherde i Reng och St. Hammar 1864-70.

Den förste möllaren var Per Andersson, därefter tog en ny möllare med

samma namn över. Sedan tog möllaren Per Olsson vid och drev den i 30 år. 1911 köpte Magnus Larsson möllan. Han blev också den siste att bruka den i Fotevik.

Sedan två av möllans vingar strukit med i en storm stannade den 1944. Sedermera blåste även de återstående vingarna av. 1948 såldes möllan till Osbyholms gods, dit den flyttades och uppfördes på dess ägor.

Vid kontroll på plats har vi dock konstatat konstatera att den inte längre står kvar.

I Skytts härad har det som mest funnits ca 50 möllor, de flesta stubbamöllor.

Det var vid sekelskiftet 1900, just när antalet holländarkvarnar började ersätta de gamla stubbamöllorna. Sedan gick det brant utför och 1950 fanns bara en ende mölla i drift i hela häradet! Ångkvarnar hade redan på 1860-talet börjat uppföras i de stora städerna och det industriella malda mjölet tog snabbt över hela verksamheten när man började köpa brödet istället för att baka själv på gårdarna.

"Köbekagor" ansågs helt enkelt finare är hembakat och inte förrän på 1970-talet började man på nytt baka i hemmen.

Bilderna, som är från rivningen, har vi fått låna av Anders Hammartorp.

ChK

Var låg Tians sommarhem och vem semesterade där?

Det finns flera vykort och dessutom en liten tidning som nämner Tian. Tidning är nu mycket sällsynt, den är stor som ett vykort och tryckt i två färger. Reproduktionerna härnadan är i halva den ursprungliga storleken.

Tian – det låter som en fackföreningsavdelning. Typografer kanske? Den lilla tid-

ningen är tryckt på Arbetets tryckeri Framtiden i Malmö 1929.

Enligt texten går man ut på landsvägen och efter en stund viker man av åt vänster mot Kämpinge. Det bör ju vara Östersjövägen man då vandrar på. På återvägen tittar man in hos Tian som ligger på ett krön – vilket man också ser på bilden. Men var? ChK

HÖLLVIKS-POSTEN
SOMMAR-TIDNING

FÖRLAGGARE: TIANS SOMMARHEM I HÖLLVIKEN

TILL KÄMPINGE SALTA VÄGOR I SOMMARSOL.

En söndagsmorgon ängarna och slika styra vi stegen ned solsken. Och det är till järnvägsstationen för att med taget resa till Höllviken. Då det nu blivit sol och sommar är det ju skönt att svalka sig i blådan den blå. Väl »ombord» på taget, sätter det sig i rörelse och vi fara förbi åkrar och sädesfält. Djuren gå och beta på de gröna

ju sol vi också vilja ha och – bad förstås!!! Snart äro vi vid resans mål: Höllviken. Slinsen har vecklat ut den röda duken och taget stoppar. Ur det långa tågsättet myllrar en stor människomassa fram. Anghästen fortsätter med sitt släp, som betydligt lättats.

Höllviks-Posten

HÖLLVIKEN.

Du väna bygd, av tvenne vatten slutet, av skog och ljung bevuxen underbar, av sommarsol som ingen plats bejuten, till dig en tröttnad värld med glädje far. Vad sällsam frid besökaren du skänker och han vet skatta allt du giver bort, på dina sommar dagar han ofta tänker, men ack, din sommar är blott allt för kort. E—

På landsvägen synas då telefonstolparnas nas nu resenärerna säng. Men den gamla jämte till möte hunna beboar gå under toner av landsvägens musik, vandrarens gånglåt, det entoniga sus, som ljudes från den ändlöst långa raden av telefonstolpar, — kantar landsvägen. — Pöff-pöff — nutidens landsvägsriddare, bilar och motorcyklar — överrösta då och då telefonstolparnas goda tiden är ändock med. Uti den långa raden ses en havremotor om två hästkrafter komma rullande på den av asfaltbelagda vägen. — Ett inslag av anti-motorismen under 20:e århundradet. Vi vika av åt vänster från landsvägen och äro på direkt väg mot Kämpinge-

Höllviks-Posten

bukten, dit hela Malmö synes ha tytt sig ner. Kämpinge bjuder ju också på utmärkta bad, och det veta

och efter att ha legat i solen och delvis nergrävd i sanden och kanske även efter en promenad längs stranden, så ta vi till reträtten och titta på återvägen in till "Tian" och hälsa på de semesterfirare därstädes, som vi ej träffat nere vid stranden.

Vi gå in genom den av furuslanor gjorda entrén och uppe på det lilla krönet ligger semesterhemmet "Tian". Mot bakgrunden av de mörkgröna furorna lusa de vita knutarna upp det brun-

Höllviks-Posten

målade huset. Litet, nätt och hemtrevligt är det hela och i allsköns ro trivas beboarna här utomordentligt väl under sin semester, ty här får både den semesterfirande själv och hans familj överlämnas sig till fritt liv i naturen, som man i städerna kommit allt för långt ifrån. Här gjudes det balsam för förnyande av både själens och kroppens krafter, allt under det Östersjöns vindar draga svalkande fram över det barrdoftmättade näset

och av det flödande solljuset insamlas det så mycket, att det räcker till för en liten stråle en var av årets dagar. Skulle man få lust att tråda dansen, innan man far tillbaka till den skånska metropolen så kan man söka sig ner till tvenne förlustbestäl-lena — Furet och Hotellet — där man med liv och lust akrobatiserar med armar och ben för att följa med de moderna danserna. Detta ett minne från Ljungen på skånelands sydvästra kust.

Tryckeri A.-B. Framtiden, Malmö 1929

Böckerna finns att köpa på biblioteken i Höllviken och Skanör samt på Bärnstensmuseet i Kämpinge, Falsterbo Museum och Turistbyrån vid Falsterbokanalens samt på ICA-Toppen i Höllviken.

Calluna

*Callunas
styrelse önskar
Dig en God Jul
och ett
Gott Nytt År.*

Denna bild, som vi i sin helhet publicerade i förra numret av på Ljungen, visades också på Skanörs bibliotek under sommaren och på Margaretagarna i Skanör i augusti. Stor diskussion uppstod, för och emot Skanör eller Falsterbo men det får nu anses klarlagt att bilden är från Skanör tagen ca 1904 vid en dåtida festplats mellan Västergatan och Mellangatan i höjd med Marianneboden. Festen brukade arrangeras av snickare Landgren. Han står på bilden tillsammans med en dam i vit hatt till vänster om mitten. Grabbarna i vita mössor skall enligt uppgift vara bröderna Åberg. *ChK*

*Gå med i
Kulturforeningen Calluna
Sätt in 75 kr på postgiro 250862-0*

Calluna 2002:

• PROJEKTEN SOM ALDRIG BLEV AV, utställning på Höllvikens bibliotek. I samband med utställningen kommer Calluna också ha en *bokloppis* på biblioteket. Utställningen pågår 18 febr – 9 mars.

• EN PÅG FRÅN SKÅNE. Trubaduren Jan Norman sjunger och berättar om Wilhelm Ekelund, Anders Österling och Gabriel Jönsson. Entré 40 kr (medlemmar 30 kr). Bokutlottning på entrebiljetten. Höllvikens bibliotek den 4 mars kl 19. Ett samarrangemang med Bibliotekets Vänner.

• ÅRSMÖTE på Höllvikens bibliotek med föredrag torsdagen den 25 april. Utdelning av Callunas Kulturpenning

• MEDLEMSMÖTE i det fria i form av en utflykt tisdagen den 11 juni.

• KANALDAGEN. Som vanligt finns Calluna på plats i juli.

• MARGARETAGARNA. Kommunen planerar att arrangera marknadsgarna i Skanör även detta år. Calluna finns på plats på Rådhusstorget.

• MEDLEMSMÖTE på Höllvikens bibliotek torsdagen den 3 oktober.

*På Ljungen ges ut av
Kulturforeningen
Calluna*

Styrelse

Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Christer Holgersson
Barbro Gunnarsson
Bertil Lundahl
Peter Nilsson

Redaktör

Christian Kindblad, *ChK*
christian.kindblad@holmbergs.biz

Ansvarig utgivare

Ingemar H. Johansson, *IHJ*
ingemar.h.johansson@swipnet.se

Grafisk form

Christian Kindblad

Tryck

Holmbergs, Malmö

Adress

Kulturforeningen Calluna
V. Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken

040-45 11 48

Postgiro

250862-0

Tidningen utkommer
med 3 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, *Calluna vulgaris*

KULTURFORENINGEN **Calluna**
DÄ OCH NU PÅ LJUNGEN